

2025-2

12. september 2025

All. nr./notatnr.:
2022-323-0010-27
Sull./sagsbeh.: HB

**Ombudsmanden beder Kommune Qeqertalik om at træffe en
ny afgørelse i en sag om bortvisning af medarbejder**

Kommunen bortviste medarbejder A for over flere måneder at have anført et højere antal timer på sin timeseddel, end vedkommende efter kommunens opfattelse havde arbejdet.

B klagede på vegne af A til ombudsmanden over kommunens bortvisning. Ombudsmanden iværksatte herefter en undersøgelse af sagen.

Inden bortvisning af medarbejderen foretog kommunen partshøring, men anførte kun to konkrete dage, hvor kommunen mente, at der var angivet forkert antal anførte timer. Medarbejderen bestred dette og oplyste at have været på arbejde de pågældende dage, hvilket kommunen efterfølgende i afgørelsen ikke forholdt sig til.

Af kommunens afgørelse fremgår ikke alle de datoer, hvor kommunen mente, at medarbejderen havde anført for mange timer på sin timeseddel.

Ombudsmanden udtalte i den forbindelse, at kommunen skal angive forhold af betydning for afgørelsen, herunder angive de datoer, hvor kommunen måtte mene, at der var anført for mange timer. Derudover skal kommunen sikre sig, at en medarbejder er oplyst om det bevismæssige grundlag for afgørelsen.

Ombudsmanden udtalte derudover, at såfremt kommunen ved en afgørelse om bortvisning havde lagt vægt på bestemte forhold, så skal forholdene konkretiseres og sandsynliggøres.

Efter ombudsmandens opfattelse skal kommunen efter partshøring forholde sig relevante partshøringsbemærkninger, inden afgørelsen træffes.

Det var efter ombudsmandens opfattelse ikke tilstrækkeligt, at kommunen noterer sig det modtagne høringssvar. Kommunen kan efter ombudsmandens opfattelse ikke undlade at inddrage de modtagne oplysninger i afgørelsen og redegøre for kommunens vurdering i denne anledning.

Det var ombudsmandens opfattelse, at kommunen havde begået væsentlige sagsbehandlingsfejl ved ikke at have foretaget partshøring i overensstemmelse med gældende ret, og at kommunens afgørelse ikke var ledsaget af en begrundelse, der opfyldte kravene i sagsbehandlingsloven.

Det var ombudsmandens opfattelse, at det ud fra partshøringsmaterialet og selve afgørelsen var uklart, hvad der udgør sagens faktiske grundlag, og hvorfor sagen fik det udfald, som den gjorde.

Ombudsmanden henstillede, at kommunen genoptog sagen og traf en ny afgørelse i sagen.

(ombudsmandens udtalelse af 12. september 2025, 2022-323-0010)

Ombudsmandens udtalelse:

Jeg udtaler herefter:

1. Hvad har jeg undersøgt?

1.1. Jeg har ved min behandling af sagen valgt at forholde mig til, om kommunen har efterlevet sagsbehandlingslovens regler ved afgørelse om bortvisning, herunder ift. begrundelsen for afgørelsen om bortvisning af A samt efterlevet den ulovbestemte udvidede partshøringspligt.

Jeg bemærker, at jeg i denne udtalelse har valgt ikke at forholde mig til, hvorvidt det var i overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, at A blev bortvist fra sin stilling i institutionen, og om kommunen på andet grundlag kunne afskedige A.

Jeg har endvidere valgt ikke at forholde mig til uenigheden mellem A og kommunen om udfyldelsen af arbejdstidssedler, og hvorvidt A har angivet for mange timer på sin timeseddel.

Jeg bemærker herved, at min sagsbehandling i klagesager som altovervejende hovedregel foregår på skriftligt grundlag, og at jeg derfor normalt ikke har mulighed for at foretage afhøringer. Jeg har dermed ikke mulighed for at foretage en egentlig bevisvurdering.

Jeg henviser herved til § 14, stk. 1, i inatsisartutlov nr. 7 af 1. juni 2017 om Ombudsmanden for Inatsisartut, hvorefter ombudsmanden afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

1.2. Jeg har flere steder i min udtalelse taget udgangspunkt i dansk litteratur og Folketingets Ombudsmands praksis, i det omfang jeg ikke selv tidligere har haft lejlighed til at beskæftige mig med tilsvarende problemstillinger. Det skyldes, at retsgrundlaget i Grønland i det væsentligste er identisk med retsgrundlaget i Danmark. Hvor retsgrundlaget i Grønland efter min opfattelse ikke er identisk med retsgrundlaget i Danmark, har jeg anført dette.

Min udtalelse er opbygget således:

- Afsnit 2: Sagen kort
- Afsnit 3: Retsgrundlaget
- Afsnit 4: Kommunens udtalelse
- Afsnit 5: Min vurdering
- Afsnit 6: Konklusion

Jeg bemærker, at der følger en sagsfremstilling efter min udtalelse.

2. Sagen kort

Den 23. november 2021 kontaktede kommunens INUIT-leder institutionens sous-chef og afdelingsleder, idet kommunens lønningskontor havde fundet, at A havde noteret 62,5 i overarbejdstimer.

Den 24. november 2021 vendte institutionens souschef tilbage til INUIT lederen efter at have foretaget en nærmere undersøgelse. Souschefen angav her flere datoer, hvor souschefen og afdelingslederen fandt, at A havde skrevet flere timer på sine timesedler, end han efter kommunens opfattelse reelt havde haft.

Den 25. november 2021 blev A indkaldt til et møde og efterfølgende fritaget for tjeneste.

Samme dag havde A og INUIT-lederen en skriftlig korrespondance, hvor INUIT-lederen bl.a. oplyste, at A var hjemsendt i 14 dage indtil den 9. december 2021, mens der pågik en undersøgelse af forholdene.

Den 9. december 2021 sendte A sine foreløbige bemærkninger til sagen. Senere samme dag modtog A fra kommunen en indkaldelse til tjenstlig samtale den 13. december 2021. Grundet sygdom blev samtalen først afholdt den 16. december 2021.

Den 13. december og igen den 15. december 2021 sendte A yderligere bemærkninger til kommunen.

Ved tjenstlig samtale den 16. december 2021 fik A udleveret et partshøringsbrev med frist for afgivelse af partshøringssvar den 30. december 2021.

Den 29. december 2021 fremsendte A sit partshøringssvar til kommunen. Den 30. december 2021 traf kommunen afgørelse om bortvisning.

Den 15. december 2022 klagede B på vegne af A til mig over bortvisningen.

3. Retsgrundlaget

3.1 Partshøring ved bortvisning

§ 19 i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer (herefter sagsbehandlingsloven) pålægger en myndighed en generel pligt til at høre en part inden, at myndigheden træffer afgørelse i en sag. Bestemmelsen om lovpligtig partshøring gælder også visse ansættelsesretlige dispositioner i forhold til myndighedens eget personale. En bortvisning er en afgørelse i sagsbehandlingslovens forstand, hvorfor reglerne om partshøring også gælder for bortvisningssager.

En partshøring har til formål at sikre, at en part får lejlighed til at gøre sig bekendt med og kommentere på det faktiske grundlag for en påtænkt afgørelse, før myndigheden træffer afgørelsen. Formålet med en partshøring om en påtænkt bortvisning er således at give den partshørte mulighed for at forstå sammenhængen mellem vedkommendes handlinger og den påtænkte afgørelse om bortvisning. Den partshørte får dermed mulighed for at fremlægge sin version af sagen og eventuelt korrigere eventuelle misforståelser, unøjagtigheder eller ufuldstændigheder.

Den partshørte får endvidere fuld klarhed over myndighedens opfattelse af sagen og mulighed for at forsvare sig overfor myndigheden. Partshøring underbygger desuden myndighedens oplysning af sagen og sikrer, at myndigheden træffer afgørelser på et korrekt og oplyst grundlag. På den måde er reglerne om partshøring med til at styrke borgernes tillid til forvaltningen.

Pligten til partshøring efter § 19, stk. 1, i sagsbehandlingsloven gælder, hvis en myndighed er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, hvis disse oplysninger er til ugunst for en part – og hvis parten må antages ikke at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af de pågældende oplysninger.

I forbindelse med visse ansættelsesretlige dispositioner, herunder i forbindelse med en afgørelse om bortvisning, suppleres den generelle partshøringsregel i sagsbehandlingslovens § 19 af en ulovbestemt udvidet partshøringspligt.

Det indebærer, at en part også udover sagens faktum skal høres over sagens retlige og bevismæssige grundlag. Parten skal dermed høres om det samlede afgørelsesgrundlag, også selv om parten i forvejen er bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af de pågældende oplysninger, og at de pågældende oplysninger indgår i myndighedens afgørelsesgrundlag.

Ved vurderingen af, om den udvidede partshøringspligt gælder i den konkrete sag, sondres der mellem, om det forhold, som myndigheden reagerer på, er et disciplinært eller diskretionært forhold.

Diskretionære forhold er sager, hvor den ansatte ikke direkte kan bebrejdes det forhold, som fører til den valgte reaktion og en sådan afskedigelse kan bl.a. skyldes besparelser, samarbejdsproblemer eller uegnethed hos den ansatte.

Disciplinære forhold er derimod forhold, som myndigheden bebrejder den pågældende medarbejder for, f.eks. at stjæle fra arbejdspladsen eller begå brud på tavshedspligten.

Myndigheden skal derfor udarbejde et partshøringsbrev til den ansatte om grundlaget for den påtænkte ansættelsesretlige sanktion. Partshøringsbrevet skal indeholde:

- de forhold, som myndigheden tillægger vægt,
- myndighedens foreløbige opfattelse af sagen,
- eventuelle bevismæssige vurderinger,
- myndighedens syn på sagens retlige spørgsmål, herunder hvilket retsregler, der påtænkes anvendt, og hvordan disse forholder sig til den konkrete sag.

Det påhviler myndigheden at sikre, at grundlaget for partshøringen er korrekt og fyldestgørende. Dette indebærer, at en myndighed ved partshøringen skal sikre, at de afskedigelsesbegrundende forhold er konkretiseret og sandsynliggjort. Derfor skal der efter omstændighederne henvises til begivenheder, der kan tids- og stedfæstes.

Jeg har tidligere haft lejlighed til at forholde mig til kravet om partshøring. Jeg henviser i den forbindelse til sagerne 2018-2, 2021-2, 2022-5 og 2023-3, som alle kan findes på min hjemmeside, www.ombudsmand.gl. Jeg henviser endvidere til artiklen "Partshøring i personalesager", som fremgår af afsnit 3.3 i min beretning for 2013.

Jeg henviser ligeledes til min tidligere udtalelse 2015-5.1, hvor en offentlig virksomhed ved partshøringen af en medarbejder forud for en afskedigelse fremhævede samarbejdsvanskeligheder, uden at nævne konkrete episoder eller konkrete medarbejdere, men i stedet kritiserede medarbejderens adfærd på et generelt og overordnet plan. Jeg udtalte i denne sag kritik af den offentlige virksomhed, idet det var min vurdering, at denne ved partshøringen ikke i tilstrækkeligt omfang havde konkretiseret flere af de afskedigelsesbegrundende forhold.

Jeg henviser endvidere til Oluf Emborg og Peer Schaumburg-Müller, Offentlig arbejdsret, 2. udgave (2010), side 51-52, og Niels Fenger, Forvaltningsret, 1. udgave (2018), side 590-592.

3.2 Retsvirkninger ved manglende eller mangelfuld partshøring

Hvis en partshøring ikke er tilstrækkeligt konkret eller helt undlades, risikerer myndigheden, at partshøringen ikke opfylder sit formål, idet borgeren ikke har mulighed for at forholde sig til kritikpunkterne og dermed ikke får mulighed for at afgive et fyldestgørende partshøringsvar.

En manglende eller mangelfuld partshøring kan således føre til, at der træffes en forkert afgørelse, fordi grundlaget for afgørelsen f.eks. er utilstrækkeligt. Derfor kaldes partshøring også en garantiforskrift – altså en regel, som er med til at garantere, at en afgørelse er lovlig og korrekt.

Hvis en myndighed har undladt helt eller delvist at partshøre en medarbejder, og myndigheden efterfølgende konstaterer, at der burde have været foretaget parts-høring før myndigheden traf afgørelsen, skal myndigheden forholde sig til konsekvenserne af den manglende partshøring. Det vil i den forbindelse være muligt for en myndighed at rette op på fejlen ved at genoptage sagen.

Når reglerne om partshøring ikke er overholdt, eller partshøring ikke er foretaget, vil der være en formodning for, at afgørelsen er påvirket af partshøringsmanglen og dermed vil være ugyldig.

Hvis en myndighed i en sag kan godtgøre, at afgørelsen i tilfælde af en korrekt partshøring ikke ville have fået et andet indhold, vil tilsidesættelse af partshøringspligten eller mangler ved partshøringen dog ikke føre til ugyldighed.

Det følger af retspraksis, at der ingen faste og præcise retningslinjer er for, hvor sikkert et bevis en myndighed skal fremlægge for, at manglen ved partshøringen ikke har haft afgørende indflydelse på afgørelsen. Sammenlignet med tidligere er der i dag en tendens til at kræve mindre af myndigheden i denne henseende.

Højesteret har således i flere sager undladt at erklære en afgørelse ugyldig på grund af en mangelfuld eller helt undladt partshøring, når det har været rettens opfattelse, at afgørelsen var materielt korrekt.

Jeg henviser i den forbindelse til højesteretsdom UfR 2003.1660 H og Vestre landsretsdom UfR 2004.904 V.

Det tillægges betydning, om partshøringsmanglen har været grov og åbenbar, eller om der har været foretaget en partshøring, der ikke på alle punkter lever op til kravet i sagsbehandlingslovens § 19 eller den ulovbestemte udvidede parts-høringspligt. Partshøringen er nemlig et middel til at sikre en korrekt afgørelse. Der kan således lægges vægt på, om partshøringsmanglen reelt har haft en nævneværdig betydning for partens mulighed for at overskue situationen og påvirke beslutningsgrundlaget.

Hvis det i en afskedigelsessag vurderes, at en offentlig arbejdsgivers manglende overholdelse af partshøringsreglerne fører til ugyldighed, vil dette ikke føre til, at ansættelsesforholdet fortsat består, men kan efter nærmere omstændigheder føre til et krav om compensation eller erstatning.

Jeg henviser til Niels Fenger, Forvaltningsret (2018), side 598-602.

Jeg henviser endvidere til Folketingets Ombudsmands udtalelse FOB 2021-14.

3.3 Begrundelse for afgørelse om bortvisning

Reglerne om begrundelse fremgår af sagsbehandlingslovens §§ 22 og 24 og har følgende ordlyd:

”§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

[...]

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet, i det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk.3. [...]”

Af bemærkningerne til sagsbehandlingsloven fremgår bl.a. følgende:

”En begrundelse skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold.

Det er ikke muligt at foretage en præcis beskrivelse af, hvor udførligt en myndighed bør udforme den begrundelse, der meddeles for en truffet afgørelse.

Besvarelsen heraf må bl.a. bero på, hvor aktivt den pågældende part har medvirket i den forudgående sagsbehandling og på sagens karakter. Bestemmelserne indskrænker sig derfor til at angive, hvilke elementer der skal indgå i en meddelt begrundelse.

[...]

Efter [§ 24,] stk. 2 skal begrundelsen endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som har været tillagt væsentlig betydning for afgørelsen. Vurderingen af, i hvilket omfang der

i et foreliggende tilfælde bør redegøres for myndighedens opfattelse af sagens faktum, må bl.a. bero på, om dette er omtvistet, og i øvrigt også på, hvorvidt parten må antages i forvejen at være bekendt hermed, f.eks. som følge af, at man tidligere har imødekommet en begæring fra den pågældende om aktindsigt.”

De retssikkerhedshensyn, der ligger til grund for sagsbehandlingslovens begrundelsesregler, indebærer, at der ikke må været tvivl om, hvilke oplysninger afgørelsen hviler på.

Det er almindeligt antaget i den juridiske litteratur, at spørgsmålet om, hvor udførlig en eventuel redegørelse for sagens faktiske omstændigheder skal være, bl.a. afhænger af, om sagens grundlag er komplekst eller usikkert, og om det er velkendt for parten. I sager, hvor de faktiske omstændigheder er omstridte, bør myndigheden endvidere redegøre for sit syn herpå og på hvilke oplysninger, der er tillagt betydning.

Jeg henviser i den forbindelse til sagen 2009-5.4, som fremgår af min hjemmeside. Heraf fremgår:

”Der er således ikke overensstemmelse mellem A’s og kommunens udlægning af sagsfaktum.

Jeg bemærker, at sagsbehandlingslovens § 24 indeholder følgende krav til begrundelse af afgørelser:

[...]

Hvis sagens oplysninger er omtvistede, hører det til begrundelsespligten i 24, stk. 2, at myndigheden skal gøre nærmere rede for, hvilke af de foreliggende oplysninger, der er tillagt betydning ved sagens afgørelse

Jeg finder derfor, at kommunen begik en beklagelig fejl ved ikke i sin afgørelse at forklare, hvorfor kommunen tilsidesatte A’s anbringende om, at arbejdstidsreglerne var til hinder for, at hun kunne deltage i kurset [...] ”

Jeg henviser derudover til afsnit 9 om begrundelse i min myndighedsguide, herunder særligt til afsnit 9.1 om omstændigheder, der skærper begrundelsespligten.

Jeg har tidligere haft lejlighed til at forholde mig til kravet til begrundelser i ansættelsesretlige sager. Jeg henviser i den forbindelse blandt andet til sagen 2018-2, som kan findes på min hjemmeside, www.ombudsmand.gl.

Jeg henviser herudover bl.a. til Sten Bønsing, Forvaltningsret – Lærebog for statskundskab (2016), s. 263, Karsten Revsbech m.fl., Forvaltningsret – sagsbehandling, 7. udgave (2014), s. 313 og Steen Rønsholdt, Forvaltningsret – Rets-sikkerhed, proces, sagsbehandling, 2. udgave (2006), s. 152.

Jeg henviser endvidere til lignende synspunkter i udtalelser fra Folketingets Ombudsmand, se f.eks. beretningen for 1990, s. 359, og beretningen for 2007, s. 607.

4. Kommunens udtalelse

Ved brev af 15. marts 2023 bad jeg blandt andet kommunen om at redegøre for forskellige dele af deres sagsbehandling i sagen. Jeg stillede i den forbindelse følgende spørgsmål:

"2.3. Jeg beder Kommune Qeqertalik forholde sig til, hvorvidt kommunen efter kommunens opfattelse har forholdt sig til de modtagne bemærkninger fra [A].

Jeg beder samtidig kommunen oplyse baggrunden for, at de modtagne oplysninger ikke ses indarbejdet i kommunens endelige afgørelse."

[...]

"4.3. Jeg beder Kommune Qeqertalik om at forholde sig til, om partshøringsskrivelsen og afgørelsen lever op til det ulovbestemte princip om videregående pligt til partshøring i sager om disciplinære sanktioner."

I kommunens udtalelse til mig af 24. april 2023 oplyste kommunen bl.a.:

"Pkt. 2.1/2.2/2.3/

I afgørelsesbrev dateret den 30. december 2021 står der, at man har modtaget bemærkninger til sagen. Det samme gælder i partshøringsskrivelse dateret den 16. december 2021 modtaget bemærkninger fra [A]. De modtagne oplysninger er medtaget i den samlede vurdering men fremgår ikke eksplicit i den skriftlige afgørelse.

I skrivelserne dateret 12. oktober og 24. oktober 2021, er der skrevet timer med tilkald, har souschef og afdelingsleder underskrevet 25. oktober 2021 og afleveret til lønafdeling.

Disse timer har de samme soucchef og afdelingsleder gjort opmærksom på, ikke stemmer overens med [A] udtalelser/og rapporteret i timeseddel, da sagen om timer fra uge 45-46, den 23. november 2021 iværksættes. [A] er oplyst om disse uoverensstemmelser.

Ifølge afdelingsleder og soucchef har [A] ikke været på arbejde den 24. oktober 2021. Ej heller den 12 oktober 2021. Disse datoer er i [institutionens] logbog beskrevet med kolonitur for øvrige personaler, samt at han ikke medarbejder registret. Den 12. oktober 2021 har partsrepræsentant/forstander skrevet i logbog at [A] ikke er på arbejde."

"Pkt 4.

Ja der er partshøringskrivelse samt afgørelse.

[...]"

Ved brev af 29. juni 2023 bad jeg kommunen om en supplerende udtalelse, hvor jeg blandt andet stillede følgende spørgsmål:

"3.3. Jeg beder Kommune Qeqertalik forholde sig til, om det efter kommunens opfattelse har været muligt for [A] at forholde sig til hvilke dage, som han efter kommunen opfattelse har skrevet for timer på, når der kun er angivet to konkrete dage.

Herunder beder jeg kommunen oplyse, om der efter kommunens opfattelse er redegjort for de fornødne oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, der er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

[...]

Jeg beder endelig Kommune Qeqeralik forholde sig til, hvilke dage kommunen mener, at [A] har skrevet for mange timer på sin timeseddel."

I kommunens supplerende udtalelse til mig af 25. juli 2023 oplyste kommunen bl.a. følgende:

"[...]

Svar på pkt:

Pkt. 3

Iht. Skrivelserne på datoerne 12 okt og 24 okt 2021, hvor der er skrevet timer med tilkald, har souschef og afd.leder underskrevet 25 okt 2021 og aflev. Til løn. Disse timer har de selvsamme soucchef og afd.leder gjort opmærksom på, efter de har undersøgt sagen at disse timer ikke stemmer med [A] udtalelser/og skrevet i timesedlen. da sagen om timer fra uge 45-46 og frem til 23 nov. 21 blev startet.

[A] er oplyst om disse datoer,

Iflg. Afd.leder og soucchef d. 24 okt. 21, har [A] ikke været på arb. Da [institutionen] var på kolonitur med andre personaler, samt at han ikke har været på arb 12 okt. Iht.

[institutionens] logbog, hvor medarbejder registret. Den 12 okt. 2021 har parten/forstander skrevet i logbog at [A] ikke er på arbejde.

[...]”

5. Min vurdering

5.1. Partshøring

5.1.1 Det er min forståelse, at A blev bortvist, idet kommunen fandt, at A i de seneste måneder havde skrevet flere timer på sine timesedler, end han efter kommunens opfattelse reelt havde haft.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunens bortvisning af A var disciplinær.

Efter min opfattelse har kommunen derfor pligt til at partshøre A efter den udvidede partshøringspligt, som er en partshøringspligt på ulovbestemt grundlag, der går videre end sagsbehandlingslovens regler, inden der træffes en afgørelse.

5.1.2 Den 9. december 2021 modtog A en skriftlig indkaldelse til møde med kommunen vedrørende tjenstlig samtale. A kvitterede samme dag for modtagelsen af denne.

I kommunens mødeindkaldelser af den 9. og 15. december 2021 vedrørende tjenstlig samtale anfører kommunen, at kommunen er af den opfattelse, at A i de seneste måneder har skrevet flere timer på sine timesedler, end han efter kommunens opfattelse reelt havde haft. Kommunen giver hertil eksempler på to datoer, den 12. og 24. oktober 2021.

A modtog ved samtalen den 16. december 2021 et partshøringsbrev fra kommunen dateret samme dag. Partshøringsbrevet indeholder samme formulering af grundlaget for partshøringen, som fremgik af mødeindkaldelserne af 9. og 15. december 2021.

I de sagsakter kommunen har fremsendt til mig, fremgår en mailkorrespondance mellem institutionens souschef og INUIT-leder af 24. november 2021. Det fremgår her, at institutionen efter en nærmere undersøgelse har noteret 7 dage over

en periode på to måneder, hvor institutionen finder, at A har skrevet flere timer på sine timesedler, end han efter kommunens opfattelse reelt havde haft.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunen i partshøringen burde have angivet alle datoer, hvor kommunen er af den opfattelse, at A har anført for mange timer på sin timeseddel. Dertil kommer, at kommunen efter min opfattelse burde have vedlagt dokumentation for de pågældende datoer, hvor kommunen er af den opfattelse, at der er angivet for mange timer. Ligeledes burde kommunen over for A have præciseret, hvor mange timer, der efter kommunens opfattelse er tale om.

Det endvidere min vurdering, at kommunen ikke i tilstrækkelig grad har gjort A bekendt med det bevismæssige grundlag for den påtænkte bortvisning. A har derved ikke haft mulighed for i fuldt tilstrækkeligt omfang at gennemskue, hvilke andre datoer kommunen har tillagt betydning i forbindelse med den påtænkte bortvisning.

5.1.3 Som omtalt i afsnit 5.1.1 er det min vurdering at kommunens bortvisning af A var disciplinær, hvorfor kommunen burde have foretaget en udvidet partshøring omfattende sagens faktiske omstændigheder, sagens juridiske forhold og myndighedens retlige kvalifikationer af de faktiske omstændigheder.

Af partshøringsbrevet af 16. december 2021 fremgår det, at kommunen i henhold til sagsbehandlingsloven § 19 giver A ret til at fremkomme med en udtalelse.

Partshøringsskrivelsen ses ikke at indeholde en beskrivelse af, på hvilket retligt grundlag kommunen påtænker at bortvise A samt en beskrivelse af kommunens retlige kvalifikationer af de faktiske omstændigheder.

Jeg vurderer således, at kommunen forud for bortvisningen af A ikke har foretaget en partshøring af A i overensstemmelse med den ulovbestemte udvidede partshøringspligt.

5.1.4. Af partshøringen af den 16. december 2021 fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Undersøgelsen resulterede i, at du skulle i partshøring i Kommune Qeqertalik med bortvisning i sigte. Du beholder din løn under bortvisningen og mens undersøgelsen finder sted og indtil der bliver taget en beslutning, og din lønudbetaling vil blive stoppet 30. december 2021.

[...]” (min oversættelse)

En sådan formulering kan efter min opfattelse efterlade indtrykket af, at kommunen allerede har truffet afgørelse om bortvisning, og at lønudbetaling ophører den 30. december 2021. En sådan formulering bør derfor undgås.

I en anden sag 2016-5-1 kritiserede jeg, at en kommune i sit partshøringsbrev anvendte en formulering, der kunne efterlade et indtryk af, at kommunen allerede havde truffet en afgørelse om bortvisning.

5.1.5. Det er min opfattelse, at kommunens partshøring ikke var i overensstemmelse med sagsbehandlingslovens § 19 og den ulovbestemte udvidet partshøringspligt. For det første er det min vurdering, at bortvisningen af A efter min vurdering er disciplinær og kommunen har derfor pligt til at partshøre A efter den ulovbestemte udvidet partshøringspligt.

For det andet er det min vurdering, at kommunen i partshøringsbrevet af 16. december 2021 lægger afgørende vægt på datoerne 12. og 24. oktober 2021. Kommunen redegør ikke for samtlige syv datoer, hvor A over en periode på to måneder efter kommunens opfattelse har skrevet for mange timer. Idet kommunen udover datoerne 12. og 24. oktober 2021 lægger vægt på øvrige datoer, så skal disse datoer efter min opfattelse konkretiseres og sandsynliggøres i partshøringsbrevet og efterfølgende afgørelse om bortvisning.

Herved gives der ikke A mulighed for at fremkomme med sin version af tidsregistreringen på de pågældende datoer.

For det tredje skulle kommunen have oplyst, på hvilket retligt grundlag kommunen påtænker at bortvise A.

5.1.6. Endelig er det min vurdering, at kommunens fremgangsmåde gav det indtryk, at partshøringen ikke havde en betydning i vægtningen af kommunens vurdering af afgørelsen.

Det er på denne baggrund samlet set min vurdering, at kommunens partshøring ikke i tilstrækkelig grad er konkret og fyldestgørende til at opfylde sit formål som en udvidet partshøring, idet A ikke havde mulighed for at overskue og forholde sig til alle de kritikpunkter som kommunen lagde afgørende vægt på i deres vurdering om den påtænkte bortvisning.

5.2. Retsvirkning ved partshøringsmangler

Ved partshøringen af A anførte kommunen to datoer, som kommunen lagde afgørende vægt på.

Kommunens partshøringsbrev er efter min opfattelse meget kortfattet formuleret. Kommunen henviste ikke til de øvrige datoer, hvor kommunen var af den opfattelse, at A havde skrevet for mange timer på sin timeseddel. A havde på den baggrund ikke mulighed for at fremkomme med bemærkninger og berigtige eventuelle misforståelser vedrørende de dage, hvor kommunen fandt, at A havde skrevet for mange timer på.

A kunne efter min opfattelse ikke antages at have været bekendt med, hvilke nærmere oplysninger, som kommunen mente at være i besiddelse af, der indgik i grundlaget for den påtænkte bortvisning.

Det er på den baggrund min vurdering, at kommunen burde have partshørt A over samtlige oplysninger om sagens faktiske grundlag. Det er derfor min vurdering, at kommunen skal forholde sig til den gennemførte partshøring og vurdere konsekvensen heraf.

5.3 Begrundelse for afgørelse om bortvisning

5.3.1 Det fremgår af kommunens afgørelse af 30. december 2021, at kommunen er af den opfattelse og lægger afgørende vægt på, at A de seneste måneder har

skrevet flere timer på sine timesedler, end han efter kommunens opfattelse reelt havde haft.

I afgørelsen angiver kommunen alene to datoer; den 12. og 24. oktober 2021.

Det fremgår af sagens akter, at kommunen har noteret 7 dage over en periode på to måneder, hvor kommunen er af den opfattelse, at A har skrevet for mange timer.

Endvidere indeholder hverken partshøringsbrevet eller afgørelsen om bortvisning henvisning til regelgrundlaget, som kommunen påtænker at træffer afgørelsen efter.

Det er således min vurdering, at afgørelsen ikke indeholder en tilstrækkelig og dækkende begrundelse i overensstemmelse med sagsbehandlingslovens krav.

5.3.2 I afgørelsen af 30. december 2021 forholder kommunen sig ikke til As partshøringssvar af både den 15. og 29. december 2021, hvor han blandt andet bestrider, at han ikke skulle være på arbejdet den 12. og 24. oktober 2021. Dertil kommer, at A anfører, at medarbejdere på institutionen kunne bekræfte, at han var på arbejde de pågældende dage. Endelig anfører A, at en af beboernes logbog bekræfter, at han var på arbejde den 24. oktober 2021.

Jeg bemærker, at hvis faktum er omstridt, bør myndighedens begrundelse oplyse, at sagens faktiske omstændigheder er omtvistede, angive de modstridende versioner og anføre, hvilket faktum myndigheden bevismæssigt lægger til grund i forbindelse med afgørelsen. Herunder skal myndigheden angive de beviser, som er lagt til grund. Jeg henviser i den forbindelse til Folketingets Ombudsmands udtalelser FOB 2003 552, FOB 2007 525 og FOB 2015 19.

I tilfælde, hvor det ikke fremgår af afgørelsen, hvilke af flere faktiske beviser, som er lagt til grund, bør dette begrundes. Jeg henviser i den forbindelse til Folketingets Ombudsmands udtalelse FOB 2010 20-7.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at kommunen i afgørelsen af 30. december 2021 ikke fuldt ud har forholdt sig til As partshøringssvar, ligesom kommunen ikke har redegjort for sit syn på det modtagne partshøringssvar.

Kommunen har i udtalelsen af 24. april 2023 til mig anført, at As partshøringssvar er medtaget i den samlede vurdering, men at bemærkningerne ikke eksplicit fremgår af kommunens afgørelse.

Det er efter min opfattelse ikke tilstrækkeligt at notere sig det modtagne partshøringssvar. Kommunen kan efter min opfattelse ikke undlade at inddrage de modtagne oplysninger i afgørelsen og redegøre for kommunens vurdering i denne anledning.

6. Konklusion

Det er min opfattelse, at kommunen ved behandlingen af denne sag har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl. Det finder jeg kritisabelt.

Det er min opfattelse, at partshøringen i sagen ikke var i overensstemmelse med § 19 i sagsbehandlingsloven og den ulovbestemte udvidede partshøringspligt.

Det er derudover min opfattelse, at kommunens afgørelse ikke var ledsaget af en begrundelse, der opfylder kravene i sagsbehandlingslovens § 22, jf. § 24.

Efter min opfattelse indebærer disse fejl bl.a., at det ud fra partshøringsmaterialet og selve afgørelsen fremstår uklart, hvad der udgør sagens faktiske grundlag, og hvorfor sagen fik det udfald, som den gjorde.

Endelig er det min opfattelse, at kommunen har formuleret partshøringsbrevet på en måde, så A kunne få den opfattelse, at kommunen på partshøringstidspunktet allerede havde truffet beslutning om bortvisning af A.

På denne baggrund henstiller jeg, at kommunen genoptager sagen og behandler den i lyset af mine bemærkninger.

Jeg beder kommunen om at meddele mig, hvad min henstilling giver kommunen anledning til at foretage sig.

Jeg har sendt en kopi af dette brev til B.

Nærværende udtalelse vil i anonymiseret form blive offentliggjort på min hjemmeside og omtalt i min beretning for 2025.

SAGSFREMSTILLING

Den 23. november 2021 kontakter lederen af INUIT institutionens souschef og afdelingsleder med en forespørgsel til As notering af 62,5 overtimer på sin lønseddel.

Den 24. november 2021 sender institutionens souschef to interne mails til lederen af INUIT med kopi til institutionens afdelingsleder. Af første e-mail fremgår følgende:

"[...]

Ved vores nærmere undersøgelse har vi fundet frem til de datoer, hvor han var sygemeldt og har kunnet se, at han har skrevet timer i disse dage. Især har han skrevet timer i de perioder, hvor han har sørget for hundene, selv om han ikke skulle have timer for det.

Kalenderen viser følgende:

3/9-2021 Ikke på arbejde (har skrevet timer på)

26/9-2021 Ikke på arbejde (har skrevet 2 timer på)

12/10-2021 Ikke på arbejde (har skrevet 12 timer på) + tilkald 4 timer

20/10-2021 Ikke på arbejde (har skrevet timer på)

21/10-2021 Skrevet 4 timer på til hundene

23/10-2021 Har ingen timer (har skrevet 4 timer på)

24/10-2021 Ingen registrering (skrevet 9 timer på)

Normalt har man ved udarbejdelsen af [A]s timer afsat 2 ugentlige fritimer, men han har skrevet timer på i forbindelse med arbejde med hundene.

Det er begrænset, hvor meget vi kan finde dokumentation for telefoniske indkaldelser til vikartimer i forbindelse med sygdom. Ved drøftelsen så det ud, som om der var flere tilkald." (min oversættelse)

Af den anden e-mail fremgår følgende:

" Ifølge vores aftale, videresender jeg et notat om en bestemt ansat.

[...]

- Vedrørende timerne:

Som man har bemærket, har vedkommende haft usædvanligt mange timer i løbet af 14 dage, hvor der iblandt er en større andel overtimer. Og i de timesedler for uge 45-46, som er blevet afleveret, er det tydeligt, at der står noget som skal rettes op på. Ledelsen har flere gange krævet over for vedkommende om at benytte sig af stempel, når han møder på arbejde og når han får fri, da disse er dem man arbejder ud fra, når man udregner timer. Men vedkommende har ikke fulgt dette krav indtil den dag i dag.

Og her i vores undersøgelse, har vi kunnet se, at der står noget ukorrekt på timesedlen, hvor han ikke har skrevet sine timer korrekt, når han ikke har været på arbejde samt er kommet for sent eller er gået tidligt hjem. (Vedkommende skal indkaldes og forklares om, hvordan de timer han har nedskrevet skal rettes, og her skal der endnu engang gøres opmærksom på, at man har valgt den løsning, da han ikke har benyttet sig af stempel). Og mens vi havde en samtale om sagen, blev det ligesom sat på plads og afgjort, at vedkommende foreløbig skulle fritstilles, mens sagen blev undersøgt. (da der skal ske en undersøgelse af de sidste 3 måneder).

[...] (min oversættelse)

Den 24. november 2021 sender HR-Chefen fra Kommune Qeqertalik en mail til lederen af INUIT med følgende ordlyd:

"HR har modtaget en henvendelse. Det fremgår, at han har svindlet i sit arbejde, hvilket Kommune Qeqertalik ikke accepterer. Derfor kan vi råde Jer til at indlede en sag. For det første skal der sendes brev til ham om øjeblikkelig hjemsendelse, se vedlagte skabelon. Den skal udfyldes og udleveres til pågældende. Efter undersøgelsen skal partshøring vedr. bortvisning gennemføres. Skabelon dertil vedhæftet.

[...]” (min oversættelse)

A har skriftligt oplyst til mig, at han den 24. november 2021 blev kontaktet af institutionens ledelse, hvor han blev indkaldt til et møde samme dag.

Da A var syg, blev han kontaktet igen den 25. november 2021, hvor han blev indkaldt til et møde og efterfølgende fritaget fra tjeneste.

Til mødet udleverede kommunen et brev til A, hvoraf følgende var anført:

”Vi skal hermed meddele, at da timesedlen, som skal underskrives ud fra sidste timer, som du har nedskrevet, blev modtaget af underskriver, viste sig, at der er ukorrekt nedskrevne timer.

Dette har medført, at vi er blevet nødt til at starte en grundigere undersøgelse, hvor det skal undersøges, hvordan timerne er opstået.

På den baggrund, skal vi meddele dig, at du med øjeblikkelig virkning er fritstillet fra dit arbejde i de næste 14 dage, fra i dag 25. november 2021 til og med 9. december 2021.

Jeg skal anmode dig om at aflevere nøgler, adgangskort og andet, som er af kommunens ejendom.

Din løn vil køre normalt under fritstillingsperioden.

Hvis du er medlem af en fagforening, skal jeg henvise dig til at rette henvendelse til denne om sagen.” (min oversættelse)

Den 25. november 2021 sendte A en e-mail til lederen af INUIT, da han ønskede en ordentlig begrundelse på, hvorfor han var blevet fritaget fra tjeneste. Af e-mailen fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Da jeg læste skrivelsen, viste det sig, at jeg skulle sendes hjem foreløbigt i 14 dage med udgangspunkt i en undersøgelse. Det var meget forvirrende at få at høre, hvad det var for en undersøgelse man snakkede om? Idet jeg hverken fik en forklaring eller grundlag at vide.

[...]” (min oversættelse)

Lederen af INUIT besvarede As henvendelse den 25. november 2021 og anførte bl.a. følgende:

"[...]

I den skrivelse, som er blevet afleveret, står der følgende: ”Vi skal hermed meddele, at det dokument, som skal underskrives ud fra de sidste timesedler du har nedskrevet, er modtaget af den som skal underskrive den. Det viste sig, at de timer som blev skrevet ned, var blevet forkert nedskrevet.”

Dette har startet en undersøgelse, og du bliver foreløbig sendt hjem i 14 dage. Inden 9. december, vil du få at høre, hvad der er blevet besluttet, og vi ved endnu ikke, hvad resultatet af dette bliver, men her gælder det, at du har nedskrevet dine timer ukorrekt, og dette bliver undersøgt.

[...]” (min oversættelse)

Den 9. december 2021 henvendte A sig personligt til kommunen, da han ikke havde hørt yderligere fra kommunen, og afleverede en skrivelse dateret til samme dag:

"[...]

Jeg føler mig uretfærdigt behandlet, også med følgende grund:

- Jeg fik en mundtlig indkaldelse.
- I skrivelsen fik jeg ingen begrundelse for, hvorfor jeg blev sendt hjem foreløbig.
- Det blev oplyst i skrivelsen, at jeg ville blive orienteret inden 9. december, men har endnu ikke fået informationer efter den dato.

Det er meget ubehageligt at blive behandlet på den måde. Jeg havde allerede regnet med, at der ville blive rettet op på de sidste timer, da disse var blevet sendt videre til underskrivelse uden at jeg havde rettet på dem. Men der fik jeg også at vide, at disse

ville blive rettet. Dette havde selvfølgelig også regnet med skulle ske, fordi der skulle rettes op på de 2 gange, hvor jeg mødte for sent på arbejde.

Jeg har før i tiden fået udbetalt overtimer, og fik dem selvfølgelig udbetalt, når de var blevet underskrevet til udbetaling, akkurat som mine kolleger.

[...]” (min oversættelse)

Den 9. december 2021 modtog A fra kommunen en indkaldelse til tjenstlig samtale, hvoraf fremgik:

”Indkaldelse til partshøring om påtænkt bortvisning

Grundlaget for partshøringen:

I de seneste måneder, er det ud fra undersøgelsen af, at du har skrevet for mange timer ned på dine timesedler, blevet tydeliggjort, at du har nedskrevet langt over dine egentlige timer. Som eksempel er der 2 følgende forhold:

Tirsdag, 12. oktober 2021, hvor du ikke var på arbejde, står der på din timeseddel, at du har været på arbejde fra 16:00 til 00:00, hvilket er på 12 timer og er nedskrevet med 4 overtimer.

24. oktober 2021, har du skrevet 9 timer, med 1 times overtid, selv om der ikke står noget om, at du har haft overtimer. Og du har haft alt for mange overtimer i de andre dage.

Din leder har ellers også krævet, at du stempler dig ind, når du møder på arbejde og når du får fri, men det har du ikke ønsket at gøre brug af. Dette anser Kommune Qeqertalik som en arbejdsforsømmelse.

Indkaldelse:

Partshøringen kommer til at foregå i kommunens mødesal mandag 13. december 2021, kl. 13:00. Hvis du ønsker det, kan du tage en bisidder med, som kan være en repræsentant fra din arbejdsplads eller en anden person, som du ønsker at have ved din side. Du kan også møde op alene. Bisidderne er kun et forslag.”

(min oversættelse)

Den 9. december 2021 underskrev A en modtagelseskvittering for indkaldelsen.

Efter modtagelsen af indkaldelsen sendte A den 13. december 2021 et partshøringssvar til INUIT-lederen, en HR-konsulent og kopi til institutionens afdelingsleder, der ikke blev besvaret.

Af partshøringssvaret fremgik blandt andet følgende:

”

[...]

Vedrørende timer i uge 41-42: (dem som blev nævnt i indkaldelsen).

- Jeg arbejdede 12. oktober 2021, og tog på arbejde før mødetidspunktet, som skyldtes, at jeg skulle møde tidligt på arbejde, da jeg blev kontaktet for at jeg skulle tage mig af hundene (kl. 10:00).

Bevis: Jeg så dette stå som fredag, 12. oktober 2021 på [institutionens] kalender.

- Trods dette, havde jeg ikke medtaget på min timeseddel, at jeg mødte tidligt på arbejde (da jeg blev kontaktet at skulle møde kl. 10:00, pga. hundene)
- Jeg skulle jo selvfølgelig skrive de timer ned, hvor jeg mødte tidligt.
- Her blev inkluderet tilkald, som selvfølgelig skulle med på timesedlen, da jeg mødte før tid.
 - Jeg skulle også have nedskrevet timer siden kl. 10:00, da jeg tog mig af hundene fra det tidspunkt.

Den time jeg skulle have arbejdet blev givet foreløbigt til en anden, da en hund, som ikke blev afleveret, blev inkluderet i arbejdet flere gange.

- Da jeg forhørte mig, fandt jeg ud af, at der på den fraværliste af 12. oktober 2021, som blev sendt til omstillingen stod, at jeg var på arbejde 10. december 2021.

- Der er også beviser for, at jeg var på arbejde 24. oktober 2021.
- Dette kan bevises ved, at der på én af beboernes logbog står, at nogen af beboerne ellers havde ønsket at tage med mig ud til hundene, men havde fået afslag, fordi én af hundene, en stor hund var løs.
- Disse informationer fik jeg også gennem forespørgsel til [institutionen] 10. december 2021.

Øvrige bemærkninger:

- Overtidstimer i uge 45-46 er endnu ikke afleveret, og jeg vil gerne have udbetalt løn for dem.
- Da disse heller ikke var medregnet ved sidste lønudbetaling.
- Afdelingslederen i [institutionen] orienterede, at indkaldelsen i dag 13. december kl. 13:00, er blevet udskudt. Jeg spurgte i den forbindelse, om jeg fik løn for de timer, som er gået siden jeg blev sendt hjem, selv om jeg allerede havde regnet med at få løn for dem.
- Jeg er heller ikke blevet informeret om de tabte timer (fra 9. december), selv om jeg også regner med at få løn for dem.
- Jeg regner med at skulle forespørge mig om dem, når jeg snakker med afdelingslederen i [institutionen] i dag (13. december). " (min oversættelse)

Grundet sygdom hos kommunen modtog A den 15. december 2021 en ny indkaldelse til tjenstlig samtale med henblik på udlevering af partshøringsskrivelse. Af mødeindkaldelsen fremgik følgende:

"Mødeindkaldelse til aflevering af en partshøringsskrivelse.

Du indkaldes hermed til møde torsdag 16. december 2021, kl. 10.30, med det formål, at der bliver afleveret en partshøringsskrivelse. Mødet bliver afholdt i borgerservicelederens kontor, og her deltager afdelingsleder [...].

Formålet med partshøringen: Undersøgelsens resultat har vist, at du i de seneste måneder har nedskrevet langt over dine egentlige timer. Som eksempel er der 2 følgende forhold:

Tirsdag, 12. oktober 2021, hvor du ikke var på arbejde, står der på din timeseddel, at du har været på arbejde fra 16:00 til 00:00, hvilket er på 12 timer og er nedskrevet med 4 overtimer.

24. oktober 2021, har du skrevet 9 timer, med 1 times overtid.

[...]” (min oversættelse)

Den 15. december 2021 genfremsendte A sin skrivelse af 13. december 2021 til INUIT-lederen, en HR-konsulent og kopi til institutionens afdelingsleder.

Ved den tjenestelig samtale den 16. december 2021 fik A udleveret en partshøringsskrivelse, hvor kommunen anførte:

”Partshøring: Forkert nedskrevne timer på timesedlen.

Da der skulle ske en forundersøgelse af forholdene, blev du sendt hjem fra arbejdet foreløbigt fra 25. november - 9. december 2021, inkl.

Undersøgelsen resulterede i, at du skulle i partshøring i Kommune Qeqertalik med bortvisning i sigte. Du beholder din løn under bortvisningen og mens undersøgelsen finder sted og indtil der bliver taget en beslutning, og din lønudbetaling vil blive stoppet 30. december 2021.

Faktiske forhold:

Undersøgelsens resultat har vist, at du i de seneste måneder har nedskrevet langt over dine egentlige timer. Som eksempel er der 2 følgende forhold:

Tirsdag, 12. oktober 2021, hvor du ikke var på arbejde, står der på din timeseddel, at du har været på arbejde fra 16:00 til 00:00, hvilket er på 12 timer og er nedskrevet med 4 overtimer.

24. oktober 2021, har du skrevet 9 timer, med 1 times overtid.

Du er ellers blevet krævet, at du stempler dig ind, når du møder på arbejde og når du får fri, ligesom de andre kolleger, men det har du ikke ønsket at gøre brug af. Du er også mødt på arbejdet 10. december 2021, mens undersøgelsen fandt sted, og dette var ellers ikke på sin plads, da man var i gang med undersøgelsen.

Sådanne forhold kan ikke accepteres af Kommune Qeqertalik, og er en overtrædelse af arbejdsretten.

Partshøringen:

Inden Kommune Qeqertalik tager en beslutning, har du i henhold til § 19 a i Landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning, ret til at komme med en udtalelse til det, som er nævnt i sagen og fremlægge disse senest inden udgangen (14 dage) af modtagelsen af skrивelsen. Det vil sige, at du skal have afleveret din udtalelse senest (torsdag) den 30. december 2021, kl. 12.00.

[...]” (min oversættelse)

Den 29. december 2021 fremsendte A sit partshøringssvar til kommunen. A anførte i sit partshøringssvar blandt andet følgende:

"[...]

- a. Jeg kan se fra indholdet af skrivelsen i det ovennævnte, at der ikke er ændringer i den skriftlige redegørelse jeg sendte.
 - i. Jeg har i uge 41-42 glemt at nedskrive de tidspunkter i timesedlen (som jeg fik fra [...]), hvor jeg mødte tidligt på arbejde for at sørge for hundene.
 - ii. Jeg har forsøgt at for dette rettet i den skrivelse jeg har sendt.
 - iii. Der er endnu ikke rettet op på dette.
 - iv. Jeg tog over til mit arbejde 10. december 2021, for inderligt at bevise, at jeg har arbejdet 12. oktober og 24. oktober. Og det gjorde jeg selvfølgelig, da jeg vidste at jeg har arbejdet på de tidspunkter og derfor nedskrevet dem.
 1. Og [...] og [...] har også underskrevet og bekræftet mine arbejdssedler 25. oktober 2021.
 2. Men jeg havde glemt at nedskrive de timer jeg var på arbejde, fordi jeg blev kontaktet kl. 10 om morgenen, pga. hundene, og selvom jeg skulle have nedskrevet mine arbejdstimer fra kl. 10.
 3. Og selvfølgelig skulle den tid jeg blev kontaktet før mit mødetidspunkt skrevet ned som tilkald.

[...]

Endelig havde de tilføjet, at jeg havde skrevet mine timer med langt over mine faktiske timer, hvor man nævnte 2 eksempler, som var 12. oktober samt 24. oktober 2021.

- Selvfølgelig var disse timer nedskrevet, da det var mine arbejdstimer, og mine timer var blevet bekræftet af [...] og [...].
- Da jeg var på arbejde 10. december 2021, har jeg selvfølgelig gerne villet bevise dette og ønsket at kikke i arbejdspladsens kalender, da jeg vidste, at det var de timer jeg havde arbejdet der stod.
 - Og ved bekræftelsen af disse timer, var [...] sammen med [...], hvor hun dermed tydeliggjorde, at hun var sammen med én af mine kolleger, da der på det tidspunkt ikke var andre ledere på arbejde.
 - [...] bekræftede sammen med [...], de timer jeg havde arbejdet.
 - Da der stod noget på [institutionens] kalender, beboernes kalender og fraværslisten.

Der stod, at Kommune Qeqertalik ikke kunne acceptere sådanne forhold, og her kan jeg heller ikke acceptere den måde at blive behandlet på, på grund af følgende:

- Da jeg har arbejdet 12. oktober og 24. oktober, og de timer jeg arbejdede 12. oktober er endda nedskrevet med for få timer.
 - I [institutionens] kalender, står der den 12. oktober, at hundeforvalterne havde ringet om morgenen, og at jeg var blevet kontaktet lige efter. Og på denne dag havde [...] sendt en besked om, hvem der var på arbejde denne dag.
 - Der står også i beboernes logbog, at 2 af beboerne ellers havde ønsket at tage med ud til hundene, men var blevet afslået. Selvfølgelig ønsker jeg ikke

at tage børne med ud til hundene, når der går en løs hund iblandt dem, for at beskytte børnene.

- Har man mon set disse beviser?

Selvfølgelig gør jeg alt for at bevise noget, da jeg ved, at jeg har været på arbejde på de nævnte dage.

Jeg er blevet uretfærdigt behandlet siden sagens start, og dette har taget hårdt på mig, det er svært og jeg blev meget deprimeret af det. Jeg blev uretfærdigt behandlet flere gange oveni hinanden.

Det virker som om hensigten bare er, at få mig fjernet fra min arbejdsplads, da der ellers er beviser for de timer jeg har arbejdet.

Oveni i dette har de endda allerede skrevet, at aflønningen af mig stopper 30. december, og der står, at jeg kan beholde min løn mens undersøgelsen pågår.

[...]

Tilføjelse:

- Jeg har de skrivelser, som jeg har sendt hos mig, som kan benyttes som beviser.
- Jeg har de skrivelser, som jeg har modtaget hos mig, som kan benyttes som beviser
- Jeg har kopi af timesedler for uge 41-42, som blev underskrevet og bekræftet.

Og disse vil jeg benytte som beviser, hvis sagen om den uretfærdige behandling af mig skulle blive ført videre.

Henvisninger:

- At man kigger i [institutionens] kalender, for at se, at jeg 12. oktober mødte tidligt, fordi jeg blev kontaktet.
- At i den fraværsliste, som blev sendt til omstillingen, bekræfter den tid jeg har været på arbejde.
- At man i én af beboernes logbog bekræfter, at jeg har været på arbejde 24. oktober." (min oversættelse)

Den 30. december 2021 traf kommunen en afgørelse, idet kommunen anførte:

"Afgørelse efter partshøringen.

En partshøringsskrivelse blev afleveret til dig 16. december 2021. Inden tidsfristens udløb for at komme med en udtalelse til partshøringen, har Qeqertalik Kommune modtaget en udtalelse 29. december 2021. Efter at have vurderet dine informationer man har i sagen og din besvarelse, skal Kommune Qeqertalik informere dig om sin afgørelse.

Afgørelse.

Kommune Qeqertalik har efter vurderingen af sagen på grundlag af reglerne besluttet at fastholde afgørelsen, som blev taget i forbindelse med partshøringen af 16. december 2021, det vil sige med bortvisning i sigte.

Grundlag: (§§ 22 & 24 i sagsbehandlingsloven)

Undersøgelsen i perioden 25. november – 09. december 2021, har tydeliggjort, at du i de seneste måneder har nedskrevet langt over dine egentlige timer, og at du har

nedskrevet timer, selv om du ikke var mødt på arbejde. Og som eksempel er der følgende forhold:

Tirsdag, 12. oktober 2021, hvor du ikke var på arbejde, står der på din timeseddel, at du har været på arbejde i 12 timer, hvor du har skrevet 4 timers overtid.

Søndag, 24. oktober 2021, hvor du ikke skulle arbejde, har du skrevet 9 timer, med 1 times overtid.

Det kan heller ikke accepteres, at du var dukket op i [institutionen] 10. december 2021, mens undersøgelsen fandt sted, for at finde på beviser. Ændringerne i logbogen om, hvem der havde været på arbejde, var også blevet ændret denne dag.

Du er ellers også blevet krævet, at du skulle stemple dig ind, når du møder på arbejde og når du får fri, men du har du ikke ønsket at gøre brug af forstanderens krav og dette bliver anset som en grov arbejdsforsømmelse. Kommune Qeqertalik kan på ingen måder acceptere den grove arbejdsforsømmelse, og denne resulterede i, at du blev fyret fra den 30. december 2021.

Hvis du er i besiddelse af nøgler til arbejdspladsen eller andet, som har forbindelse til arbejdspladsen, bedes du venligst at aflevere disse til [institutionen].

Denne afgørelse kan ikke påklages til de offentlige myndigheder.

[...]” (min oversættelse)

Den 15. december 2022 klagede B på vegne af A til mig over bortvisningen.

Den 5. januar 2023 anmodede jeg kommunen om samtlige akter i sagen, herunder akter der eventuelt var journaliseret ved institutionen vedrørende bortvisningen af A. Den 10. januar 2023 modtog jeg sagens akter.

Den 15. marts 2023 anmodede jeg kommunen om en udtalelse til sagen. Jeg anførte bl.a. følgende:

”[...]

1. Fritagelse for tjeneste

1.1. Det fremgår af sagens akter, at [A] på baggrund af indleverede tjenestetids-skemaer den 24. november 2021 blev kontaktet med henblik på indkaldelse til et møde, som blev afholdt den 25. november 2021. Herefter blev [A] fritaget for tjeneste.

Den 16. december 2021 blev der afholdt en tjenstlig samtale med [A], hvorunder han modtog et partshøringsbrev om påtænkt bortvisning. Den 30. december 2021 traf Kommune Qeqertalik afgørelse og bortviste [A]. I afgørelsen har kommunen anført, at [A] de seneste måneder har skrevet for mange timer på sin timeseddel. Derefter er datoerne 12. oktober 2021 og 24. oktober 2021 angivet som to eksempler.

[...]

2. [A]s partshøringssvar

2.1. Det fremgår af sagens akter, at [A] ved datoerne 15. december 2021 og 29. december 2021 redegjorde for sit arbejde på datoerne 12. og 24. oktober 2021, som er de datoer, Kommune Qeqertalik særligt lægger vægt på i afgørelsen af 30. december 2021.

Herunder anfører [A], at de angivne timer er blevet bekræftet og godkendt af den nærmeste ledelse på [...]

Imidlertid ses [A]s bemærkninger ikke at indgå i hverken partshøringsskrivelsen af 16. december 2021 og i Kommune Qeqertaliks afgørelse af 30. december 2021.

2.2. Det er almindelige antaget, at en myndighed skal forholde sig konkret til de oplysninger og indsigelser, som parten fremkommer med.

Jeg henviser i den forbindelse blandt andet til udtalelsen 2009-5.4, som kan findes på min hjemmeside. Af udtalelsens afsnit 4 fremgår det blandt andet:

”Der er således ikke overensstemmelse mellem A’s og kommunens udlægning af sagsfaktum.

[...]

Hvis sagens oplysninger er omtvistede, hører det til begrundelsespligten i § 24, stk. 2, at myndigheden skal gøre nærmere rede for, hvilke af de foreliggende oplysninger, der er tillagt betydning ved sagens afgørelse

Jeg finder derfor, at kommunen begik en beklagelig fejl ved ikke i sin afgørelse at forklare, hvorfor kommunen tilsidesatte A’s anbringende om, at arbejdstidsreglerne var til hinder for, at hun kunne deltage i kurset.”

2.3. Jeg beder Kommune Qeqertalik forholde sig til, hvorvidt kommunen efter kommunens opfattelse har forholdt sig til de modtagne bemærkninger fra [A].

Jeg beder samtidig kommunen oplyse baggrunden for, at de modtagne oplysninger ikke ses indarbejdet i kommunens endelige afgørelse.

3. Omfanget af antallet nedskrevne timer

3.1. Det fremgår af såvel partshøringsbrevet af 16. december 2021 og afgørelsen af 30. december 2021, at kommunen er af den opfattelse og lægger vægt på, at [A] over en længere periode har skrevet for mange timer på sin timeseddel.

Udover datoerne 12. og 24. oktober 2021 fremgår det ikke af partshøringsbrevet af 16. december 2021 eller af afgørelsen af 30. december 2021, hvilke dage kommunen i øvrigt er af den opfattelse, at der er skrevet for mange timer.

3.2. Reglerne om begrundelse fremgår af sagsbehandlingslovens § 22-24. Af § 24 fremgår det blandt andet:

”En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet, i det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et

administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.”

3.3. Jeg beder Kommune Qeqertalik forholde sig til, om det efter kommunens opfattelse har været muligt for [A] at forholde sig til hvilke dage, som han efter kommunen opfattelse har skrevet for timer på, når der kun er angivet to konkrete dage.

Herunder beder jeg kommunen oplyse, om der efter kommunens opfattelse er redegjort for de fornødne oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, der er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Som det fremgår ovenfor har [A]S over for kommunen redegjort for, at han har været på arbejde på datoerne 12. og 24. oktober 2021, og at timerne er bekræftet af institutionens ledere.

3.4. Jeg beder endelig Kommune Qeqertalik forholde sig til, hvilke dage kommunen mener, at [A] har skrevet for mange timer på sin timeseddel.

4. Ulovbestemt princip om videregående pligt til partshøring

4.1. Det fremgår af sagens akter, at Kommune Qeqertalik den 16. december 2021 gav [A] et partshøringsbrev. Af partshøringsbrevet fremgår det, at kommunen i henhold til sagsbehandlingslovens § 19 giver [A] ret til at fremkomme med en udtalelse.

Partshøringsbrevet ses ikke at indeholde en beskrivelse af, på hvilket retligt grundlag Kommune Qeqertalik påtænker at bortvise [A].

4.2. Det er almindeligt antaget, at tjenstlige reaktioner, så som bortvisning eller andre disciplinære sanktioner, er afgørelser i sagsbehandlingslovens forstand. Dette indebærer, at sagsbehandlingslovens regler om partshøring gælder.

Efter fast praksis gælder der et ulovbestemt princip om en videregående pligt til partshøring i sager om disciplinære sanktioner, herunder advarsler. Denne videregående pligt til partshøring indebærer, at myndigheden - ud over at overholde sagsbehandlingslovens § 19 - skal redegøre for de retlige grunde og beviser, der efter myndighedens opfattelse taler for, at sanktionen skal meddeles. Medarbejderen skal endvidere gives lejlighed til at fremkomme med en udtalelse til myndighedens begrundelse for at ville meddele ham en disciplinær sanktion. Jeg henviser i den forbindelse blandt andet til sagen 1999-32.1, som er optaget i min beretning for 1999.

4.3. Jeg beder Kommune Qeqertalik om at forholde sig til, om partshøringsskrivelsen og afgørelsen lever op til det ulovbestemte princip om videregående pligt til partshøring i sager om disciplinære sanktioner.

[...]”

Den 17. april 2023 modtog jeg supplerende akter til sagen, herunder en kopi af As bortvisningsbrev, partshøringsskrivelse samt mailkorrespondance med A.

Jeg modtog kommunens udtalelse ved e-mail af 24. april 2023. Kommunen anførte i udtalelsen dateret den 24. april. 2023, bl.a. følgende:

"Svar på pkt:

[...]

Pkt 2.1/2.2/2.3/

I afgørelsesbrev dateret den 30. december 2021 står der, at man har modtaget bemærkninger til sagen. Det samme gælder i partshøringskrivelse dateret den 16. december 2021 modtaget bemærkninger fra [A]. De modtagne oplysninger er medtaget i den samlede vurdering men fremgår ikke eksplicit i den skriftlige afgørelse.

I skrivelserne dateret 12. oktober og 24. oktober 2021, er der er skrevet timer med tilkald, har souschef og afdelingsleder underskrevet 25. oktober 2021 og afleveret til lønafdeling.

Disse timer har de samme souschef og afdelingsleder gjort opmærksom på, ikke stemmer overens med [A] udtalelser/og rapporteret i timeseddel, da sagen om timer fra uge 45-46, den 23. november 2021 iværksættes. [A] er oplyst om disse uoverenstemmelser.

Ifølge afdelingsleder og souschef har [A] ikke været på arbejde den 24. oktober 2021. Ej heller den 12 oktober 2021. Disse datoer er i Børnehjemmets logbog beskrevet med kolonitur for øvrige personaler, samt at han ikke medarbejder registreret. Den 12. oktober 2021 har partsrepræsentant/forstander skrevet i logbog at [A] ikke er på arbejde.

Pkt 4.

Ja der er partshøringskrivelse samt afgørelse.

[...]"

Jeg anmodede den 29. juni 2023 om en supplerende udtalelse, idet kommunens udtalelse fremstod ufuldstændig.

Den 25. juli 2023 modtog jeg en supplerende udtalelse fra kommunen. Den supplerende udtalelse var ligeledes dateret til den 24. april 2023. Kommunen anførte i denne udtalelse bl.a. følgende:

" [...]

Svar på pkt:

Pkt. 3

Iht. Skrivelserne på datoerne 12 okt og 24 okt 2021, hvor der er skrevet timer med tilkald, har souschef og afd.lleder underskrevet 25 okt 2021 og aflev. Til løn. Disse

timer har de selvsamme soucchef og afd.leder gjort opmærksom på, efter de har undersøgt sagen at disse timer ikke stemmer med [A] udtalelser/og skrevet i timesedlen. da sagen om timer fra uge 45-46 og frem til 23 nov. 21 blev startet.

[A] er oplyst om disse datoer,

Iflg. Afd.leder og soucchef d. 24 okt. 21, har [A] ikke været på arb. Da børnehjemmet var på kolonitur med andre personaler, samt at han ikke har været på arb 12 okt. Iht. Børnehjemmets logbog, hvor medarbejder registret. Den 12 okt. 2021 har parten/forstander skrevet i logbog at [A] ikke er på arbejde.

[...]”

Den 18. august 2023 sendte jeg kommunens udtalelser af den 24. april 2023 i høring hos A, som jeg den 29. oktober 2023 modtog bemærkninger herfra, som ikke indeholder yderligere oplysninger, end hvad der fremgår af hans hidtidige bemærkninger og partshøringssvar til kommunen.